

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ๔ หมวดวิชา ได้แก่หมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในโรงเรียนสาธิต ปีการศึกษา ๒๕๑๖

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในโรงเรียนมัธยมสาธิตรามคำแหง จำนวน ๑๐๐ คน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) จำนวน ๕๐ คน และโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จำนวน ๕๐ คน รวมทั้งสิ้น ๒๐๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบทดสอบนี้เป็นแบบเลือกตอบ ๕ ตัวเลือก มีข้อคำถาม ๔๔ ข้อ ซึ่งใช้วัดความสามารถดังนี้

๑. ความรู้ความจำ	๔	ข้อ
๒. ความเข้าใจ	๔	ข้อ
๓. การนำไปใช้	๖	ข้อ
๔. การวิเคราะห์	๑๖	ข้อ
๕. การสังเคราะห์	๔	ข้อ
๖. การประเมินค่า	๕	ข้อ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างประชากรในโรงเรียนสาธิต ๓ แห่ง จำนวน ๒๐๐ คน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์แบบทดสอบ เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อถือได้จากสูตรของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน ๒๑ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ต่อจากนั้นจึงหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบ

กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละองค์ประกอบของแบบทดสอบ กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลทั้ง ๕ หมวดวิชา โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนแบบเพียร์สัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผลการวิเคราะห์ดังนี้

๑. ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง .๓๕ ถึง .๕๕
ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง .๑๕ ถึง .๕๕
๒. ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบรวมทั้งฉบับเป็น .๕๒
ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเป็น ๓.๒๒

การหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

๑. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตทั้ง ๓ แห่ง ทุกค่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง แสดงว่านักเรียนที่ได้อ่านแบบทดสอบความสามารถในการอ่านเนื้อค่าน้อย ก็ได้อ่านสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชาเนื้อค่าน้อยด้วย จะมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ได้อ่านไม่เป็นไปตามนี้
๒. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบความรู้ความจำกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตทั้ง ๓ แห่ง ทุกค่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง แสดงว่า นักเรียนที่ได้อ่านองค์ประกอบความรู้ความจำเนื้อค่าน้อยก็ได้อ่านสัมฤทธิ์ผลในการเรียนเนื้อค่าน้อยด้วย มีนักเรียนเพียงบางส่วนที่ได้อ่านไม่เป็นไปตามนี้
๓. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบความเข้าใจกับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา ทุกค่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ สหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง นอกจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบความเข้าใจกับคะแนนหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตรามคำแหง ที่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ สรุปได้ว่า

นักเรียนของทั้ง ๓ โรงเรียนที่ไค้คะแนนองค์ประกอบความเข้าใจเหนือค่าเฉลี่ย ก็ไค้คะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนเหนือค่าเฉลี่ยด้วย ทั้งนี้จะมีเพียงบางส่วนของที่ไค้คะแนนไม่เป็นไปตามนี้

๔. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบการนำไปใช้กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตรามคำแหง และโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกค่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ สหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง แสดงว่า นักเรียนของโรงเรียนสาธิต ๒ แห่งนี้ที่ไค้คะแนนองค์ประกอบการนำไปใช้เหนือกว่าค่าเฉลี่ย ก็ไค้คะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชาเหนือกว่าค่าเฉลี่ยด้วย และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบการนำไปใช้กับคะแนนหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ สหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบการนำไปใช้กับคะแนนอีก ๓ หมวดวิชา คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา และคณิตศาสตร์ ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๕. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบการวิเคราะห์กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทุกค่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ สหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง แสดงว่านักเรียนของโรงเรียนสาธิต ๒ แห่งนี้ ที่ไค้คะแนนองค์ประกอบการวิเคราะห์เหนือกว่าค่าเฉลี่ย ก็ไค้คะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชาเหนือกว่าค่าเฉลี่ยด้วย และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบการวิเคราะห์กับคะแนนหมวดวิชา ภาษาไทย สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตรามคำแหง มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ สหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง นอกจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบการวิเคราะห์กับคะแนนหมวดวิชา คณิตศาสตร์ เท่านั้น ที่ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๖. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบการสังเคราะห์ กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตทั้ง ๓ แห่ง ทุกค่า ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๗. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบการประเมินค่า
กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต-
รามคำแหง และโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกค่า มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕
สหสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ในระดับกลาง และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์-
ประกอบการประเมินค่ากับคะแนนหมวดวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา และคณิตศาสตร์
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕
สหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง นอกจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบ
การประเมินค่ากับหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ เท่านั้นที่ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

การอภิปรายผลและขอเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของแบบทดสอบ
ความสามารถในการอ่าน กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา ของนักเรียน
สาธิตทั้ง ๓ โรงเรียน อยู่ในระดับกลาง และความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนองค์ประกอบ
ความรู้ความจำ และคะแนนองค์ประกอบความเข้าใจ กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน
๔ หมวดวิชา ของนักเรียนสาธิตทั้ง ๓ โรงเรียนก็อยู่ในระดับกลางด้วย ส่วนคะแนนองค์-
ประกอบการนำไปใช้ คะแนนองค์ประกอบการวิเคราะห์ และคะแนนองค์ประกอบการ
ประเมินค่า นั้น มีบางค่าที่ไม่สัมพันธ์กับคะแนนบางหมวดวิชาของนักเรียน ได้แก่

๑. คะแนนองค์ประกอบการนำไปใช้ ไม่สัมพันธ์กับคะแนนหมวดวิชาภาษาไทย
สังคมศึกษา และคณิตศาสตร์
 ๒. คะแนนองค์ประกอบการสังเคราะห์ ไม่สัมพันธ์กับคะแนนหมวดวิชาคณิตศาสตร์
 ๓. คะแนนองค์ประกอบการประเมินค่า ไม่สัมพันธ์กับคะแนนหมวดวิชาวิทยาศาสตร์
- การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากครูที่สอนบางวิชาไม่ได้เน้นการฝึกทักษะดังกล่าว
ซึ่งจึงว่าเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนวิชาเหล่านี้

อนึ่งมีข้อสังเกตว่า คะแนนองค์ประกอบการสังเคราะห์ เป็นคะแนนองค์ประกอบ
เดียวเท่านั้นที่ไม่สัมพันธ์กับคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ๔ หมวดวิชา ของนักเรียนสาธิต
ทั้ง ๓ โรงเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแบบทดสอบองค์ประกอบการสังเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้นเอง ไม่สามารถวัดความสามารถในการสังเคราะห์ของนักเรียนได้ หรืออาจเนื่องจากการ
ที่นักเรียนไม่เคยฝึกการสังเคราะห์มาก่อนก็ได้

ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

๑. ครูที่สอนวิชาต่าง ๆ นอกจากจะมุ่งสอนเนื้อหาวิชาแล้ว ควรเห็นความสำคัญของการอ่าน และฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านวิชานั้น ๆ ด้วย
๒. ครูควรฝึกนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีความเข้าใจ โดยฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าด้วย
๓. ผู้บริหารโรงเรียนควรเห็นความสำคัญของการอ่าน และสนับสนุนโครงการการสอนอ่านในโรงเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนทั้งในขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ และเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว

ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

๑. ควรจะได้นำเอาแบบทดสอบนี้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ อาจจะทำให้ได้ผลแตกต่างไปจากการวิจัยนี้ที่ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิต
๒. ควรนำเอาเนื้อหาวิชาในแต่ละหมวดวิชามาสร้างเป็นแบบทดสอบสำหรับวัดความสามารถในการอ่าน เพราะความสามารถในการอ่านเนื้อหาวิชาแต่ละวิชามีความแตกต่างกัน
๓. ควรศึกษาถึงอิทธิพลอื่น ๆ เช่น อิทธิพลทางสังคมวิทยา อิทธิพลทางจิตวิทยา อิทธิพลทางสรีรวิทยา ฯลฯ ที่อาจมีผลทำให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน
๔. ควรศึกษาถึงผลการเรียนกับองค์ประกอบการสังเคราะห์อย่างลึกซึ้ง โดยใช้แบบทดสอบแบบตอบสั้น ซึ่งจะทำให้ทราบความสามารถในการสังเคราะห์ได้มากกว่าแบบทดสอบแบบเลือกตอบ